

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA
MÁSODIK SEKCIÓ

GUEST ZRT kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(36999/08. sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2013. június 11.

A határozat végleges, de szerkesztői változtatás alá eshet.

A Guest Zrt kontra Magyarország ügyben,
az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Tanácsként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:
Peer Lorenzen, *Elnök*,
Sajó András,
Nebojša Vučinić, *bírák*
és Françoise Elens-Passos, *Megbízott Szekció Hivatalvezető-helyettes*
2013. május 21-i zárt ülésén lefolytatott tanácskozását követően
az azon időpontban elfogadott alábbi ítéletet hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy, a Magyar Köztársaság ellen benyújtott kérelem (36999/08. sz.), melyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény („az Egyezmény”) 34. cikke alapján a Guest Zrt, egy zártkörűen működő magyar részvénytársaság („a kérelmező”) 2008. július 28-án terjesztett a Bíróság elé.
2. A kérelmezőt Czugler P. Budapesten praktizáló ügyvéd képviselte. A Magyar Kormányt („a Kormány”) Tallódi Z. Képviselő képviselte a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztériumból.
3. 2011. április 13-án a kérelem közlésre került a Kormány felé. A Tizennegyedik kiegészítő jegyzőkönyvvel összhangban a kérelem három bíróból álló Tanácsra került kiszignálásra.

A TÉNYEK

AZ ÜGY KÖRÜLMÉNYEI

4. A kérelmező egy budapesti székhelyű zártkörűen működő részvénytársaság.
5. Egy ingatlannal kapcsolatos jogvitával összefüggésben 1993. szeptember 10-én a kérelmező pert indított a Pesti Központi Kerületi Bíróságon. A per lényegében egy másik társaság jogellenes üzlethelység-használatával, illetve az abból fakadt kárral volt kapcsolatos.
6. Fellebbezés nyomán az elsőfokú részítélet 1998 októberében hatályon kívül helyezésre került. A megismételt eljárásban a Kerületi Bíróság 1999 áprilisában közbenső ítéletet hozott, amely fellebbezés nyomán 2000 júniusában hatályában fenntartásra került.
7. Az ügy további aspektusairól 2001 februárjában hozott ítéletet a Kerületi Bíróság. A határozatot 2001 októberében – fellebbezés nyomán – a

másodfokú bíróság, majd 2004. január 15-én a Legfelsőbb Bíróság hatályában fenntartotta.

8. A még fennmaradt igények tekintetében a Kerületi Bíróság 2005. december 15-én az alperesek javára döntött. 2007. február 27-én a Fővárosi Bíróság hatályában fenntartotta az ítéletet. Alapvetően okirati bizonyítékokra támaszkodva a Fővárosi Bíróság lényegében megállapította, hogy a kérelmező nem rendelkezett perindítási jogosultsággal a szóban forgó bérleti megállapodás semmisségének bíróság általi megállapíttatására.

9. 2008. január 28-án a Legfelsőbb Bíróság elutasította a kérelmező felülvizsgálati kérelmét.

A kérelmező előterjesztette, hogy ezt követően korrupció vádjával büntetőeljárás indult az alapügyben eljáró bíró ellen. Ez az ügy jelenleg is folyamatban van.

A JOG

AZ EGYEZMÉNY 6. CIKKE 1. BEKEZDÉSÉNEK MEGSÉRTÉSE

10. A kérelmező azt panaszolta, hogy az eljárás hossza összeegyeztethetetlen volt az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdésében lefektetett “ésszerű idő” követelményével. A 6. cikk 1. bekezdése kimondja:

“Mindenkinek joga van arra, hogy ... bíróság ... ésszerű időn belül ... hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában ...”

11. A Kormány vitatta a panaszt.

12. A figyelembe veendő időszak 1993. szeptember 10-én kezdődött és 2008. június 28-án zárult le. Ilyen módon három bírósági szinten több mint tizennégy évig és négy hónapig tartott.

13. Mivel egyéb elfogadhatatlansági ok nem állapítható meg, az eljárás ezen hosszára figyelemmel a kérelmet elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

14. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (ld. *Frydlender v. France* [GC], no. 30979/96, § 43, ECHR 2000-VII). A benyújtott anyagokat megvizsgálva a Bíróság úgy véli, hogy a Kormány nem terjesztett elő olyan tényt vagy meggyőző érvet, amely a Bíróságot a jelen körülmények között eltérő következtetés levonására bírná. A kérdéssel kapcsolatos esetjogára figyelemmel a Bíróság megállapítja, hogy az eljárás túlzottan hosszú volt, és nem felelt meg az “ésszerű idő” követelményének.

Ezért az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését megsértették.

15. A kérelmező a 6. cikk 1. bekezdése alapján az eljárás kimenetelét és állítólagosan tisztességtelen voltát is panaszkolta. Amennyiben a kérelmező panasza úgy értendő, hogy az a bizonyítékok hazai bíróságok általi értékelését és az eljárás eredményét érinti, úgy a Bíróság megismétli, hogy az Egyezmény 19. cikkének megfelelően feladata a Szerződő Államok által az Egyezménnyel kapcsolatban tett vállalások tiszteletben tartásának biztosítása. Különösen nem feladata a Bíróságnak, hogy a nemzeti hatóságok által állítólagosan elkövetett tény- vagy jogbeli tévedésekkel foglalkozzon, kivéve ha, és amennyiben e tévedések az Egyezményben védett jogokat és szabadságokat sérthették. Továbbá, miközben az Egyezmény 6. cikke biztosítja a tisztességes tárgyaláshoz való jogot, semmilyen szabályt nem állapít meg a bizonyítékok elfogadása vagy értékelése tekintetében, ezért ezeket a kérdéseket elsősorban a nemzeti jognak és a nemzeti bíróságoknak kell szabályozniuk (ld. többek között *García Ruiz v. Spain* [GC], judgment of 21 January 1999, *Reports of Judgments and Decisions* 1999-I, 98-99. o., 28. §). A jelen ügyben a Bíróság meggyőződött arról, hogy a kérelmező azon beadványai alapján, amelyek nem idő előttiék (ld. fenti 9. bekezdés), nincs jele annak, hogy a bíróságok elfogultak lettek volna, vagy, hogy az eljárás egyéb módon tisztességtelen vagy önkényes lett volna. Ebből következően a kérelemnek ez a része nyilvánvalóan alaptalan az Egyezmény 35. cikke 3. bekezdésének a) pontja szerinti értelemben, s ezt a részt az Egyezmény 35. cikkének 4. bekezdése alapján el kell utasítani.

16. Az Egyezmény 41. cikkére hivatkozva a kérelmező összesen 680.000 eurót, valamint ezen összeg felgyülemlett kamatait kérte vagyoni és nem vagyoni kártérítésként. A Kormány vitatta az igényt. A Bíróság nem lát okozati kapcsolatot a megállapított jogsértés és az állított vagyoni kár között; ezért ezt az igényt elutasítja. Úgy véli azonban, hogy a kérelmező nem vagyoni kárt szenvedett, s ilyen címen 11.500 eurót ítél meg számára.

A kérelmező nem terjesztett elő költségtérítési igényt.

17. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális kölcsönkamatán kell alapulnia, amelyhez további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Az eljárás túlzott hosszával kapcsolatos panaszt elfogadhatóvá, a kérelem többi részét elfogadhatatlanná *nyilvánítja*;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését megsértették;

3. *Megállapítja:*

- (a) hogy az alperes államnak három hónapon belül nem vagyoni kár tekintetében 11.500 (tizenegyezer-ötszáz) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét kell kifizetnie a kérelmező számára nemzeti valutában, a teljesítéskori átváltási árfolyam alkalmazásával;
- (b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a teljesítés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatlábát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összeg után.

4. A kérelmező igazságos elégtétellel kapcsolatos további igényeit *elutasítja.*

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2013. június 11-én, a Bíróság Eljárási Szabályzata 77. szabálya 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

Françoise Elens-Passos
Megbízott Hivatalvezető-helyettes

Peer Lorenzen
Elnök